TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2006. gada 30. martā *

Lieta C-259/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Lorda kanclera [*Lord Chancellor*] iecelta persona saskaņā ar 1994. gada Likuma par preču zīmēm [*The Trade Marks Act 1994*] 76. pantu, pamatojoties uz Preču zīmju sekretāra [*Registrar of Trade Marks*] (Apvienotā Karaliste) apelācijas sūdzību, iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 26. maijā un kuru ir iesniegusi *High Court of Justice* (*England & Wales*), un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 16. jūnijā, tiesvedībā

***Elizabeth Florence Emanuel***

pret

***Continental Shelf 128 Ltd.***

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*] (referents), E. Borgs-Bartets [*A. Borg Barthet*] un U. Lehmuss [*U. Lõhmus*],

* Tiesvedības valoda — angļu.

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*], sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 1. decembrī,

ņemot vērā mutvārdu apsvērumus, ko sniedza:

— Elizabetes Florensas Emanuelas [*Elizabeth Florence Emanuel*] vārdā — Dž. Hils [*J. Hill*], *barrister*, H. Evanss [*H. Evans*] un K. Daniels [*C. Daniel*], *solicitors*,

— *Continental Shelf 128 Ltd* vārdā — R. Hakons [*R. Hacon*], *barrister*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — Ī. O'Nīla [*E. O'Neill*], pārstāve, kurai palīdz M. Tepins [*M. Tappin*], *barrister*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — N. B. Rasmusens [*N. B. Rasmussen*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 19. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniegusi Lorda kanclera [*Lord Chancellor*] iecelta persona saskaņā ar 1994. gada Likuma par preču zīmēm [*The Trade Marks Act 1994*] 76. pantu, pamatojoties uz Preču zīmju sekretāra [*Registrar*

*of Trade Marks*] apelācijas sūdzību (Lorda kanclers saskaņā ar 1994. gada Likuma par preču zīmēm 76. pantu ieceļ personu, lai apelācijas kārtībā lemtu par Preču zīmju sekretāra lēmumiem; turpmāk tekstā — "ieceltā persona"), attiecas uz Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.) 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta un 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts lietā, kurā modes māksliniece Emanuela vēršas pret sabiedrību *Continental Shelf 128 Ltd* (turpmāk tekstā — "*CSL*"). Šīs lietas pamatā ir divas prasības, kuras Emanuela vērš pret šo sabiedrību, proti, pirmkārt, iebildums pret preču zīmes "ELIZABETH EMANUEL", kas ir atveidota ar lielajiem burtiem (turpmāk tekstā — "preču zīme "ELIZABETH EMANUEL""), reģistrāciju attiecībā uz *CSL* ražotajiem apģērbiem, un, otrkārt, iesniegums par preču zīmes "Elizabeth Emanuel", kas, izņemot sākuma burtus, ir atveidota ar mazajiem burtiem un ko 1997. gadā reģistrēja cita sabiedrība, kura vēlāk to nodeva *CSL* (turpmāk tekstā — "preču zīme "Elizabeth Emanuel""), atcelšanu.

**Atbilstošās tiesību normas**

3 Saskaņā ar Direktīvas 89/104 3. panta 1. punktu:

"1. Nereģistrē vai piereģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesošiem:

[..]

g) preču zīmes, kas pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, piemēram, par preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi;

[..]".

4 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 12. panta 2. punktu:

"Preču zīme ir atceļama [..] tad, ja pēc dienas, kurā tā reģistrēta,

[..]

b) preču zīmes īpašnieka lietošanas vai lietošanas ar viņa piekrišanu rezultātā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kam tā reģistrēta, tā var maldināt sabiedrību, it īpaši attiecībā uz šo preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi."

**Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi**

5 Emanuela, kas ir slavena modes māksliniece kāzu apģērbu nozarē, 1990. gadā izveidoja uzņēmumu ar nosaukumu "Elizabeth Emanuel".

6 1996. gadā Emanuela kopā ar sabiedrību *Hamlet International Plc* nodibināja sabiedrību *Elizabeth Emanuel Plc* (turpmāk tekstā — *"EE Plc"*). Emanuela nodeva šai iepriekš minētajai sabiedrībai savu uzņēmējdarbību apģērbu modelēšanā un tirdzniecībā, visus uzņēmuma aktīvus, tostarp uzņēmuma nemateriālo vērtību, kā arī preču zīmes "Elizabeth Emanuel", kas tika reģistrēta 1997. gadā, reģistrācijas pieteikumu.

7 1997. gada septembrī *EE Plc* nodeva savus ražošanas līdzekļus, nemateriālo vērtību un reģistrēto preču zīmi sabiedrībai *Frostprint Ltd*, kura nekavējoties mainīja savu nosaukumu, kļūstot par sabiedrību *Elizabeth Emanuel International Ltd* (turpmāk tekstā — *"EE International"*). Emanuela tika pieņemta darbā *EE International* un mēnesi vēlāk izbeidza savas darba attiecības.

8 1997. gada novembrī *EE International* nodeva reģistrēto preču zīmi citai sabiedrībai, *Oakridge Trading Ltd* (turpmāk tekstā — *"Oakridge"*). 1998. gada 18. martā *Oakridge* iesniedza preču zīmes "ELIZABETH EMANUEL" reģistrācijas pieteikumu.

9 1999. gada 7. janvārī tika iesniegts iebildums pret šo reģistrācijas pieteikumu. Pēc tam — 9. septembrī — tika iesniegts atcelšanas pieteikums attiecībā uz reģistrēto preču zīmi "Elizabeth Emanuel".

10 Izskatot pirmajā instancē iebildumu un atcelšanas pieteikumus, pārbaudītājs [*Hearing Officer*] ar 2002. gada 17. oktobra lēmumu tos noraidīja, motivējot ar to, ka, ja sabiedrība patiešām ir cietusi sakarā ar maldīšanos un sajaukšanu, tas bijis likumīgi, kā neizbēgamas sekas tam, ka tika nodots uzņēmums un nemateriālā vērtība, ko agrāk izmantoja, lietojot tā sākotnējā īpašnieka vārdu.

11 Par šo lēmumu tika iesniegta apelācijas sūdzība ieceltajai personai, kura nenodeva lietu *High Court of Justice*, neskatoties uz *CSL*, kurai procesa laikā tika nodota reģistrētā preču zīme un preču zīmes "ELIZABETH EMANUEL" reģistrācijas pieteikums, iesniegto lūgumu, pamatojoties uz 1994. gada likuma par preču zīmēm (*Trade Marks Act 1994*, turpmāk tekstā — "likums par preču zīmēm") 76. pantu, kurš paredz šādu nodošanas iespēju, ja ieceltajai personai ir pamats domāt, ka lieta ir saistīta ar vispārējas nozīmes tiesību jautājumu.

12 Tāpat kā procesā, ko veica pārbaudītājs [*Hearing Officer*], jautājums ir par to, vai Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 12. panta 2. punkta b) apakšpunkts var būt pamats darbībām, kas vērstas pret *CSL*.

13 Šajos apstākļos ieceltā persona nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai preču zīme pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, un vai šī fakta dēļ var aizliegt tās reģistrāciju atbilstoši [Direktīvas 89/104] 3. panta 1. punkta g) apakšpunktam, ievērojot šādus apstākļus:

— ar šo preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība tika nodota kopā ar uzņēmumu, kas nodarbojās ar tādu preču ražošanu, ko aptver minētā preču zīme;

— pirms šīs nodošanas šī preču zīme ievērojamai konkrētās sabiedrības daļai nozīmēja, ka noteikta persona piedalās preču, attiecībā uz kurām tika izmantota minētā preču zīme, radīšanā vai ražošanā;

— pēc minētās nodošanas cesionārs lūdza reģistrēt preču zīmi, un

— šī reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ievērojama konkrētās sabiedrības daļa maldīgi uzskatīja, ka minētās preču zīmes izmantošana norāda uz to, ka iepriekš minētā persona vēl joprojām piedalās to preču, attiecībā uz kurām tiek izmantota šī preču zīme, radīšanā vai ražošanā, šādam uzskatam, iespējams, ietekmējot šo sabiedrības daļu, veicot savus pirkumus?

2) Ja uz pirmo jautājumu nevar sniegt apstiprinošu atbildi bez iebildēm, kādi citi apstākļi ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai preču zīme pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību un tādēļ ir jāaizliedz tās reģistrācija saskaņā ar [Direktīvas 89/104] 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un, it īpaši, vai var ņemt vērā faktu, ka maldīšanās iespēja var mazināties laika gaitā?

3) Vai reģistrētā preču zīme pati par sevi var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu tās izmantošanas rezultātā, ko veic īpašnieks vai ar viņa piekrišanu, tādējādi, ka minētā īpašnieka tiesības var atcelt saskaņā ar [Direktīvas 89/104] 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ievērojot šādus apstākļus:

— šī preču zīme un ar to saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība tika nodotas kopā ar uzņēmumu, kas nodarbojās ar tādu preču ražošanu, ko aptver iepriekš minētā preču zīme;

— pirms šīs nodošanas šī preču zīme ievērojamai konkrētās sabiedrības daļai nozīmēja, ka noteikta persona piedalās to preču, attiecībā uz kurām tiek izmantota iepriekš minētā preču zīme, radīšanā vai ražošanā;

— pēc minētās nodošanas tika iesniegts pieteikums par atcelšanu, un

— šī reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, tā kā ievērojama konkrētās sabiedrības daļa maldīgi uzskatīja, ka iepriekš minētā preču zīme norāda uz to, ka minētā persona vēl joprojām piedalās to preču, attiecībā uz kurām tika izmantota šī preču zīme, radīšanā vai ražošanā, šāds uzskats, iespējams, ietekmēja šo sabiedrības daļu, veicot savus pirkumus?

4) Ja uz trešo jautājumu nevar sniegt apstiprinošu atbildi bez iebildēm, kādi citi apstākļi ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai preču zīme pēc savām īpašībām var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu tās izmantošanas rezultātā, ko veic īpašnieks vai kas notiek ar viņa piekrišanu, tādējādi, ka minētā īpašnieka tiesības var atcelt saskaņā ar [Direktīvas 89/104] 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu un, it īpaši, vai var ņemt vērā faktu, ka maldīšanās iespēja var mazināties laika gaitā?"

**Par apsvērumiem attiecībā uz ģenerāladvokāta secinājumiem**

14 Ar 2006. gada 22. februāra vēstuli Emanuela iesniedza apsvērumus par ģenerāladvokāta secinājumiem. Viņa atsaucās uz kļūdu, ko esot pieļāvis ģenerāladvokāts, interpretējot, pirmkārt, Direktīvas 89/104 3. un 12. pantu un, otrkārt, Tiesas judikatūru iepriekšējās lietās.

15 Tā kā Eiropas Kopienu tiesas Statūti un tās Reglaments neparedz iespēju lietas dalībniekiem iesniegt apsvērumus, atbildot uz ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. 2000. gada 4. februāra rīkojumu lietā C-17/98 *Emesa Sugar*, *Recueil*, I-665. lpp., 2. punkts), Emanuelas apsvērumus nevar pieņemt.

16 Tomēr Tiesa pēc savas iniciatīvas vai pēc ģenerāladvokāta priekšlikuma, vai arī pēc lietas dalībnieku lūguma var izdot rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu atbilstoši tās Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka nav guvusi pietiekamu skaidrību vai ka lieta ir jāizlemj, pamatojoties uz argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (skat. 2002. gada 19. februāra spriedumu lietā C-309/99 *Wouters* u.c., *Recueil*, I-1577. lpp., 42. punkts, kā arī 2004. gada 14. decembra spriedumus lietā C-434/02 *Arnold André*, Krājums, I-11825. lpp., 27. punkts, un lietā C-210/03 *Swedish Match*, Krājums, I-11893. lpp., 25. punkts).

17 Šajā lietā Tiesa uzskata, ka tās rīcībā ir visa vajadzīgā informācija, lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem. Līdz ar to nav jāizdod rīkojums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

**Par prejudiciālo jautājumu pieņemamību**

18 Lai atbildētu uz uzdotajiem jautājumiem, ir jāizvērtē, vai ieceltā persona ir jāuzskata par tiesu EKL 234. panta izpratnē.

19 Lai izvērtētu, vai iestādei, kura iesniedz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir dalībvalsts tiesas pazīmes EKL 234. panta izpratnē, kas ir vienīgi Kopienu tiesību jautājums, Tiesa ņem vērā tādu faktu kopumu kā iestādes likumiskā izcelsme, vai tā

ir pastāvīga, vai tās jurisdikcijai ir obligāts raksturs, vai procesā tiek ievērots sacīkstes princips, vai tajā tiek piemērotas tiesību normas un vai tā ir neatkarīga (skat. it īpaši 1966. gada 30. jūnija spriedumu lietā 61/65 *Vaassen-Göbbels*, *Recueil*, 377. un 380. lpp.; 1997. gada 17. septembra spriedumu lietā C-54/96 *Dorsch Consult*, *Recueil*, I-4961. lpp., 23. punkts, un 1999. gada 2. marta spriedumu lietā C-416/96 *Nour Eddline El-Yassini*, *Recueil*, I-1209. lpp., 17. punkts).

20 Likums par preču zīmēm paredz iecelto personu.

21 Atbilstoši šī likuma 76. un 77. pantam ieceltajai personai, ko pēc apspriešanās ar Lordu advokātu ieceļ Lords kanclers, var iesniegt apelācijas sūdzības par Patentu, paraugu un preču zīmju ģenerālrevidenta [*Comptroller-General*, citādi saukts — Preču zīmju sekretārs (*Registrar of Trade Marks*)] lēmumiem. Anglijā un Velsā ieceltā persona šo kompetenci realizē kopā ar *High Court of Justice* un Skotijā — ar *Court of Session*.

22 Prasītājas kompetencē ir izvēlēties, kuras tiesas piekritībā tā ceļ savu prasību. Tomēr ieceltā persona noteiktos gadījumos var izlemt nodot apelācijas sūdzību Augstākajai tiesai, it īpaši, ja tai ir pamats domāt, ka lieta attiecas uz vispārējas nozīmes tiesību jautājumu.

23 Ieceltā persona ir pastāvīga iestāde, kas lemj par tiesību jautājumiem, pamatojoties uz Likumu par preču zīmēm, un saskaņā ar procesuālajiem noteikumiem, ko paredz 2000. gada Noteikumu par preču zīmēm 63.–65. pants (2000. gada Noteikumi par preču zīmēm). Procesa pamatā ir sacīkstes princips. Ieceltās personas lēmumiem ir saistošs raksturs, un principā tie ir galīgi, ja vien tie izņēmuma gadījumā netiek pārskatīti, tiesai veicot tiesiskuma kontroli (*"judicial review"*).

24 Savu amata pilnvaru termiņa laikā ieceltajai personai ir tādas pašas neatkarības garantijas kā tiesnešiem.

25 No visa iepriekš minētā izriet, ka ieceltā persona ir jāuzskata par tiesu EKL 234. panta izpratnē, tādēļ prejudiciālie jautājumi ir pieņemami.

**Par diviem pirmajiem jautājumiem**

26 Ar tās pirmajiem diviem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas zināt nosacījumus, pastāvot kuriem, preču zīmes reģistrāciju var atteikt, motivējot ar to, ka tā pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē gadījumā, kad ar šo preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota uzņēmumam, kurš ražo ar šo preču zīmi aptvertās preces, un kad minētā preču zīme, kas atbilst minēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam, ir tikusi agrāk reģistrēta, izmantojot atšķirīgu grafisko formu.

*Tiesai iesniegtie apsvērumi*

27 Iesniedzējtiesa uzskata, ka abu šo tēžu argumenti ir aktuāli. Pirmkārt, tā uzskata, ka vispārējas nozīmes intereses prasa, lai preču zīme nevarētu radīt maldīgu priekšstatu vidusmēra patērētājam, kurš tiek uzskatīts par samērā uzmanīgu un apdomīgu, un, otrkārt, ka tomēr tas ir sabiedrības interesēs — atļaut pārdot un nodot uzņēmumus un uzņēmumu nemateriālo vērtību kopā ar preču zīmēm, ar kurām šī nemateriālā vērtība ir saistīta.

28 Emanuela, kas ir prasītāja pamata lietā, norāda uz vispārējo nozīmi, kāda piemīt patērētāju aizsardzībai, ko garantē Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts. Lai to piemērotu, pietiek ar to, ka pastāv vismaz reāla iespēja, ka strīdus preču zīmes izmantošana rada maldīgu priekšstatu to preču vai pakalpojumu, saistībā ar kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, vidusmēra patērētājam attiecībā uz to izcelsmi un ietekmē šo patērētāju izvēli, izdarot pirkumu. Šādas iespējas esamība ir faktu jautājums tādējādi, ka ir jāņem vērā visi apstākļi, kas maldīšanos padara iespējamu.

29 Tālāk prasītāja pamata lietā uzskata — tad, kad ir konstatēta sajaukšanas iespēja, nav lielas nozīmes tam, ka uzņēmuma nemateriālā vērtība un preču zīme ir tikušas nodotas uzņēmumam, kurš uzskata, ka var izmantot šo preču zīmi.

30 *CSL*, kas ir atbildētāja pamata lietā, apgalvo, ka Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts neparedz nekādu atšķirību attiecībā uz to, vai preču zīmes atbilst personas vārdam vai nē. Vienīgais atbilstošais kritērijs ir objektīvi noskaidrot, vai preču zīmes pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību vai radīt tai maldīgu priekšstatu, it īpaši, radot sajaukšanas iespēju ar citām precēm.

31 Atbildētāja pamata lietā uzskata, ka Emanuelas tēze par vidusmēra patērētāja sajaukšanas iespēju pamatojas uz Tiesas judikatūru attiecībā uz īpašiem noteikumiem, ko nevar transponēt, lai interpretētu Direktīvu 89/104.

32 Attiecībā uz to, kā vidusmēra patērētājs uztver preču zīmi, kas atbilst vārdam, *CSL* uzskata, ka šis patērētājs zina, it īpaši modes nozarē, ka firmas nosaukums paliek saistīts ar preci, ko ražo uzņēmums, un ka uzņēmumu var nodot kopā ar šo vārdu. Šī sabiedrība uzskata, ka šis apsvērums attiecas arī uz maizniekiem, vīnkopjiem un

greznuma preču ražotājiem. Turklāt firmas nosaukuma nodošana pati par sevi nevar automātiski radīt sajaukšanu neatkarīgi no tā, vai šī nodošana bijusi saistīta ar reklāmu vai nē.

33 *CSL* īpaši norāda uz faktu, ka, ja Emanuelas tēze tiktu apstiprināta, būtu neiespējami veikt uzņēmuma nodošanu, kas saistīta ar uzņēmuma nemateriālās vērtības un preču zīmes, kas aptver tā ražotās preces, nodošanu. Ļoti bieži uzņēmuma nodošanas vērtība pamatojas galvenokārt uz nododamo preču zīmi.

34 Apvienotās Karalistes valdība uzskata, ka Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta mērķis ir nepieļaut preču zīmju reģistrāciju, kuras maldina sabiedrību nevis par to preču vai pakalpojumu izcelsmi, kas saistīti ar reģistrāciju, vai par šīs izcelsmes raksturīgajām pazīmēm, bet gan par pašu preču vai pakalpojumu raksturīgajām pazīmēm.

35 Šī norma nevar būt pieņemta, lai atļautu preču zīmes aizliegšanu tikai tāpēc, ka attiecīgās preces nesasniedz pircēju mērķiem atbilstošu kvalitātes līmeni, kas notiek vai nu tādēļ, ka konkrētā persona vairs neiesaistās šo preču radīšanā un ražošanā, vai jebkāda cita iemesla dēļ. Ja preču zīmei ir jāgarantē, ka preces nāk no viena vienīga uzņēmuma, kurš atbild par to kvalitāti, tā pati par sevi vispārīgi neatspoguļo šo kvalitāti.

36 Apvienotās Karalistes valdība apgalvo, ka sabiedrība zina, ka ar konkrēto preču zīmi aptverto preču kvalitāte var mainīties vai nu sakarā ar preču zīmes īpašnieka lēmumu, īpašnieka vai vadības maiņu, vai arī sakarā ar izmaiņām, kas notikušas koncepcijas [veidotāju] komandā vai ražošanas vienībā. Tādēļ vidusmēra patērētājs nevar tikt maldināts sakarā ar preču zīmes īpašnieka maiņu.

37 Eiropas Kopienu Komisija atzīmē, pirmkārt, ka Tiesai vēl nav bijusi iespēja sniegt Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta interpretāciju par gadījumu, kad preču zīme pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, un līdz ar to Tiesa vēl nav identificējusi ar šo normu aizsargātās sabiedriskās intereses, kas var atšķirties no tām interesēm, kuras tiek analizētas saistībā ar tādiem citiem absolūta reģistrācijas atteikuma pamatiem, kuri tika pārbaudīti 1999. gada 4. maija spriedumā apvienotajās lietās C-108/97 un C-109/97 *Windsurfing Chiemsee* (*Recueil*, I-2779. lpp.), 2002. gada 18. jūnija spriedumā lietā C-299/99 *Philips* (*Recueil*, I-5475. lpp.) vai 2003. gada 6. maija spriedumā lietā C-104/01 *Libertel* (*Recueil*, I-3793. lpp.).

38 Tomēr tā atgādina, ka Tiesa ir identificējusi preču zīmes pamata funkciju, t.i. –garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam bez sajaukšanas iespējas atšķirt šo preci vai pakalpojumu no precēm vai pakalpojumiem ar citādu izcelsmi. Faktiski, lai preču zīme varētu pildīt šo lomu — būt par pamata elementu netraucētas konkurences sistēmā, kuru cenšas nodibināt un saglabāt Līgums — tai jāgarantē, ka visas preces un pakalpojumi, ko ar to apzīmē, ir ražoti vai piegādāti, tos kontrolējot vienam uzņēmumam, kurš ir atbildīgs par to kvalitāti (skat. it īpaši 2002. gada 12. novembra spriedumu lietā C-206/01 *Arsenal Football Club*, *Recueil*, I-10273. lpp., 48. punkts).

39 Komisija no tā secina, ka šī funkcija nenozīmē, ka patērētājam jāspēj identificēt ražotāju, atsaucoties uz preču zīmi, bet ka preču zīme sniedz garantiju, ka preces ir tikušas laistas tirgū ar tās īpašnieka piekrišanu.

40 Turklāt tā norāda — tikai tas fakts, ka preču zīme atbilst personas vārdam, nenozīmē, ka šī persona ir saistīta ar preču zīmes īpašnieku vai ka šāda saikne ir prezumējama, un attiecīgi tas neļauj secināt par minētās personas ietekmi to preču

ražošanā, kuras aptver šī preču zīme. Komisija uzskata, ka šo tēzi apstiprina Tiesas argumentācija 2004. gada 16. septembra spriedumā lietā C-404/02 *Nichols* (Krājums, I-8499. lpp.), saskaņā ar ko preču zīmju tiesībās nav neviena īpaša noteikuma, kas attiecas uz personas vārdu.

41 Komisija arī uzskata, ka preču zīme, kas atbilst personas vārdam, var maldināt vidusmēra patērētāju Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē tikai tad, ja pārdošanas stratēģija var likt domāt, ka šī persona piedalās attiecīgās, ar preču zīmi aptvertās preces ražošanā, lai gan tai vairs nav nekāda sakara ar šīs preču zīmes īpašnieku.

42 Visbeidzot, visas ieinteresētās personas, kuras Tiesai iesniegušas apsvērumus, uzskata, ka laikam, kas pagājis kopš brīža, kad persona, kuras vārds atbilst preču zīmei, vairs nav tās īpašniece, nav nozīmes attiecībā uz faktu, vai šī preču zīme var maldināt vidusmēra patērētāju vai nē.

*Tiesas vērtējums*

43 Direktīvas 89/104 2. pantā sniegts apzīmējumu, no kuriem var sastāvēt preču zīme, ja šādi apzīmējumi spēj parādīt viena uzņēmuma preču vai pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem, proti, īstenot preču zīmes funkciju kā tās izcelsmes norādītājs, uzskaitījums, kas Direktīvas septītajā apsvērumā ir nosaukts par "paraugu". Šajā uzskaitījumā skaidri ir minēti "personu vārdi" (iepriekš minētais spriedums lietā *Nichols*, 22. punkts).

44 Turklāt, kā to ir atgādinājusi Komisija, lai preču zīme varētu pildīt šo lomu — būt par pamata elementu netraucētas konkurences sistēmā, kuru cenšas nodibināt un saglabāt Līgums — tai jāgarantē, ka visas preces un pakalpojumi, ko ar to apzīmē, ir ražoti vai piegādāti, tos kontrolējot vienam uzņēmumam, kurš ir atbildīgs par to kvalitāti (skat. it īpaši iepriekš minēto spriedumu lietā *Arsenal Football Club*, 48. punkts).

45 Tāda preču zīme kā "ELIZABETH EMANUEL" var pildīt šo funkciju — atšķirt viena uzņēmuma ražotās preces — it īpaši, ja minētā preču zīme ir tikusi nodota šim uzņēmumam un ja šis uzņēmums ražo tāda paša veida preces kā tās, kuras sākotnēji apzīmēja ar attiecīgo preču zīmi.

46 Tomēr attiecībā uz preču zīmi, kas atbilst personas vārdam, sabiedriskās kārtības apsvērumam, kas attaisno Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzēto aizliegumu reģistrēt preču zīmi, kas var maldināt sabiedrību, proti, patērētāju aizsardzībai, ir jārada šaubas par sajaukšanas iespēju, ko vidusmēra patērētāja apziņā var izraisīt šāda preču zīme, it īpaši, ja persona, kuras vārds atbilst preču zīmei, personificē ar šo preču zīmi aptverto preču izcelsmi.

47 Tomēr Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteiktais reģistrācijas atteikums paredz, ka patērētājam var būt faktiska maldīšanās iespēja vai pietiekami nopietna maldīšanās iespēja (1999. gada 4. marta spriedums lietā C-87/97 *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, *Recueil*, I-1301. lpp., 41. punkts).

48 Šajā lietā, pat ja vidusmēra patērētājs varētu tikt ietekmēts savā iepirkšanās procesā, iegādājoties apģērbu ar preču zīmi "ELIZABETH EMANUEL", jo iedomājas, ka prasītāja pamata lietā ir piedalījusies šī apģērba radīšanā, minētā apģērba raksturīgās pazīmes un īpašības nodrošina uzņēmums, kas ir preču zīmes īpašnieks.

49 Līdz ar to nosaukumu "Elizabeth Emanuel" nevar uzskatīt par tādu, kam pašam par sevi piemīt īpašības, kas spēj maldināt sabiedrību par tā apzīmētās preces raksturu, kvalitāti vai izcelsmi.

50 Savukārt valsts tiesas kompetencē ir veikt pārbaudi, vai preču zīmes "ELIZABETH EMANUEL" noformējumā nevar saskatīt uzņēmuma, kurš ir iesniedzis tās reģistrācijas pieteikumu, centienus likt patērētājam domāt, ka Emanuela vēl joprojām rada ar šo preču zīmi aptvertās preces vai ka viņa piedalās to radīšanā. Faktiski šajā gadījumā ir runa par darbību, ko var atzīt par krāpšanu, bet ko nevar aplūkot kā maldināšanu Direktīvas 89/104 3. panta izpratnē, un kura šī iemesla dēļ neskar pašu preču zīmi un līdz ar to — tās reģistrācijas iespēju.

51 Tādējādi atbildei uz pirmajiem diviem jautājumiem ir jābūt tādai, ka preču zīmes, kas atbilst ar to apzīmēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam, reģistrāciju nevar atteikt tikai šīs īpatnības dēļ, motivējot ar to, ka preču zīme var maldināt sabiedrību Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē, it īpaši, ja ar šo preču zīmi, kas agrāk ir bijusi reģistrēta, izmantojot atšķirīgu grafisko formu, saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota kopā ar uzņēmumu, kas ražo ar to apzīmētās preces.

## Par abiem pēdējiem jautājumiem

52 Ar abiem saviem pēdējiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas uzzināt nosacījumus, pastāvot kuriem var tikt atceltas preču zīmes īpašnieka tiesības, motivējot ar to, ka šī preču zīme var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu Direktīvas 89/104 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē gadījumā, kad ar minēto preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota kopā ar uzņēmumu, kas ražo ar to apzīmētās preces, un kad šī preču zīme atbilst minēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam.

53 Tā kā Direktīvas 89/104 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētie atcelšanas noteikumi ir identiski reģistrācijas atteikuma noteikumiem, pamatojoties uz šīs pašas direktīvas 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, kas tika pārbaudīts, lai sniegtu atbildi uz diviem iepriekšējiem jautājumiem, uz abiem pēdējiem jautājumiem ir jāatbild, ka preču zīmes, kas atbilst ar šo preču zīmi apzīmēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam, īpašnieka tiesības nevar atcelt tikai šīs vienas īpatnības dēļ, motivējot ar to, ka minētā preču zīme var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu Direktīvas 89/104 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, it īpaši, ja ar šo preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota kopā ar uzņēmumu, kas ražo ar to apzīmētās preces.

## Par tiesāšanās izdevumiem

54 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

**1) preču zīmes, kas atbilst ar to apzīmēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam, reģistrāciju nevar atteikt tikai šīs īpatnības dēļ, motivējot ar to, ka tā var maldināt sabiedrību Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē, it īpaši, ja ar šo preču zīmi, kas agrāk ir bijusi reģistrēta, izmantojot atšķirīgu grafisko formu, saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota kopā ar uzņēmumu, kas ražo ar šo preču zīmi apzīmētās preces;**

**2) preču zīmes, kas atbilst ar šo preču zīmi apzīmēto preču radītāja un pirmā ražotāja vārdam, īpašnieka tiesības nevar atcelt tikai šīs vienas īpatnības dēļ, motivējot ar to, ka minētā preču zīme var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu Direktīvas 89/104 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, it īpaši, ja ar šo preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība ir tikusi nodota kopā ar uzņēmumu, kas ražo ar šo preču zīmi apzīmētās preces.**

[Paraksti]